

Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Komisijos komunikato dėl sustiprintos partnerystės atokiausiems regionams

COM(2004) 343 final

(2005/C 294/05)

2004 m. gegužės 27 d. Europos Komisija, vadovaudamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 262 straipsniu, nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl Komisijos komunikato dėl sustiprintos partnerystės atokiausiems regionams

Ekonominės ir pinigų sąjungos ir ekonominės ir socialinės sanglaudos skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto darbo parengimą šiuo klausimu, savo nuomonę patvirtino 2005 m. birželio 22 d. Pranešėja — López Almedariz.

Savo 419-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2005 m. liepos 13-14 d. (2005 m. liepos 13 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas 62 balsais „už“, 1 „prieš“ ir 8 susilaikius, patvirtino šią nuomonę

1. Įžanga

1.1 2002 m. birželio mėn. Sevilijos Europos Vadovų Taryba paprašė Europos Komisijos pateikti ataskaitą, kurioje būtų atskleistas visaapimantis ir nuoseklus požiūris į atokiausių regionų padėties ypatybes ir jų problemų sprendimo būdus; atsakydama Komisija 2002 m. gegužės 26 d. patvirtino Komunikatą „Sustiprinta partnerystė atokiausiems regionams“⁽¹⁾.

1.2 Šis Europos Vadovų Tarybos prašymas, kuris, vykstant globalizacijai, buvo pateiktas ES plėtros išvakarėse, buvo ryžtinga visaapimančios atokiausių regionų plėtros strategijos kūrimo iniciatyva, skatinanti įgyvendinti Sutarties 299 straipsnio 2 dalį.

1.3 2002 m. gegužės 29 d., prieš pat Sevilijos Europos Vadovų Tarybos posėdį, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė nuomonę savo iniciatyva dėl būsimosios strategijos atokiausiems Europos Sąjungos regionams⁽²⁾, kurioje siūlė šiems regionams sukurti visaapimančią strategiją, kurioje būtų nurodyti principai, tikslai, turimi išteklių ir priemonių įgyvendinimo tvarkaraštis.

1.4 Norėdamos sukurti išsamią, nuoseklią politiką, skirtą atokiausiems regionams, 2003 m. birželio mėn. regioninės vyriausybės ir suinteresuotos valstybės pateikė memorandumus, kuriuose pabrėžė būtinybę pripažinti ypatybes, kurios išskiria šiuos regionus iš kitų Europos regionų.

1.5 Sutarties dėl Konstitucijos III-424 straipsnis ir IV-440 straipsnio 2 dalis patvirtina konkretų teisinį atokiausių regionų pripažinimą ir prie ekonominės ir socialinės sanglaudos tikslų prideda naują teritorinės sanglaudos tikslą.

⁽¹⁾ COM(2004) 343 final.

⁽²⁾ OL C 221, 2002 m. rugsėjo 17 d., p. 10, pranešėja López Almedariz.

2. Komisijos dokumento esmė

2.1 Komisija siūlo sustiprinti partnerystę su Sąjungos atokiausiais regionais. Naujoji strategija yra 2007–2013 m. ES sanglaudos politikos reformos dalis. Komunikatas nustato tris prioritetus:

— konkurencingumas: padidinti atokiausių regionų konkurencingumą sukūriant ir plėtojant verslo aplinką, kad ji pritrauktų naujų įmonių;

— prieinamumas: siekiant sumažinti su nuošalumu, tokiu kaip atskirų salų grupės ar buvimas uždaroje vietovėse, į kurias sunku patekti, susijusius sunkumus, nustatyti sanglaudos pastangas. Šių kliūčių ir papildomų gamybos kaštų sumažinimas atokiausiuose regionuose yra vienas iš svarbiausių Sąjungos veiklos prioritetų, siekiant pagelbėti šiems regionams;

— regioninė integracija: atokiausi regionai ir kaimyninės ne valstybių narių šalys egzistuoja bendroje regioninėje aplinkoje, ir ji turi palengvinti jų prekybą prekėmis ir paslaugomis. Todėl svarbu skatinti jų integraciją į aplinkinę geografinę zoną.

2.2 Komisija siūlo du konkrečius sprendimo būdus, skirtus padėti atokiausiems regionams išplėtoti visas savo galimybes:

— konkreti kompensavimo už sunkumus programa: šią programą 2007–2013 m. finansuotų Europos regioninės plėtros fondas. Ji būtų skirta sumažinti konkrečius atokiausių regionų ūkio patiriamus sunkumus, išvardytus EB sutarties 299 straipsnio 2 dalyje: atokumas, buvimas sala, mažas plotas, sunki topografija ir klimatas, ekonominė priklausomybė nuo kelių produktų;

— platesnės kaimynystės veiksmų planas: tikslas — socialine ekonomine ir kultūrine prasme padidinti atokiausių regionų įtakos sferą (taip pat ir susiję migracijos klausimai). Tai reiškia sumažinti geografinės teritorijos prekybos apimtis ribojančias kliūtis šių, nuo pagrindinės Europos žemyninės dalies nutolusių, bet esančių labai arti Karibų, Amerikos ir Afrikos rinkų regionų. Platesnės kaimynystės veiksmų planą sudarys priemonės, susijusios ir su prekyba, ir su muitinėmis, taip pat su tarptautiniu ir pasienio bendradarbiavimu.

3. Bendrieji komentarai

3.1 Komitetas džiaugiasi, kad Konstitucinės sutarties projekto III-424 straipsnis ir IV-440 straipsnio 2 dalis patvirtina konkretų teisinį atokiausių regionų pripažinimą aukščiausiu teisėkūros lygiu, pripažindamas jų išskirtinį pobūdį ir numatydami tarpšakinių įstatymų ir kitų teisės aktų priėmimą, kad šiuose regionuose būtų užtikrintas lankstus bendrosios politikos taikymas.

3.2 Komitetas su pasitenkinimu pastebi ES gebėjimą atsiiepti į specifinius regionų poreikius, ypač pripažinti atokiausių regionų ypatingas charakteristikas, ir tai, kuo jie skiriasi nuo kitų regionų su geografiniais ir demografiniais suvaržymais.

3.3 Komitetas pritaria faktui, kad Komisija priėmė rekomendaciją, kurią buvo pateikusi savo nuomonėje dėl Būsimoji strategijos atokiausiems Europos Sąjungos regionams, kad sustiprintų Komisijos tarpdepartamentinę atokiausių regionų grupę, Regionų generalinio direktorato sudėtyje sukuriant specialų skyrį, kuriam bus skirta daugiau žmogiškųjų išteklių, ir tikisi, kad jo tarpdepartamentinio koordinavimo vaidmeniui nebus trukdoma.

3.4 Komitetas pritaria Komisijos komunikato pripažinimui, kad specialus atokiausių regionų statusas remiasi lygybės ir proporcingumo principais. Ypatingas statusas sudaro sąlygas kitokiam traktavimui, atsižvelgiant į šių regionų išskirtinę padėtį, kad jų gyventojai turėtų tokias pačias galimybes kaip ir žmonės, gyvenantys kituose Europos regionuose.

3.5 Komitetas pritaria Komisijos pripažinimui, kad nuolatinių atokiausių regionų suvaržymai leidžia didinti papildomus kaštus, kas dėl energijos tiekimo apskritai, visų pirma dėl žemės ūkio produktų vietiniams vartojimui, dėl šių sunkumų *inter alia*:

— mažos rinkos;

— izoliacija nuo pagrindinių rinkų;

— masto ekonomijos stoka gamybos sektoriuje ir poreikis įmonėms turėti dideles prekių atsargas;

— greitesnis prekių nuvertėjimas ir dėl to atsirandantis poreikis turėti įrangą, kuri atitiktų aukštesnius saugumo standartus arba būtų dažniau keičiama (sunkaus klimato ir teritorijos sukeltos problemos);

— sunkumai dėl didesnio masto produkcijai ir platinimo sistemoms skirtos gamybos infrastruktūros;

— kvalifikuotos darbo jėgos stoka dėl mažos darbo rinkos ir sunkumo pasiekti kitą Europos darbo rinką;

— papildomos energijos tiekimo išlaidos, darančios poveikį vietinės rinkos žemės ūkio produkcijai;

— priegios prie didelio greičio sujungimų ir telekomunikacijų tinklų stoka, papildomos elektroninės komunikacijos išlaidos;

— sunkumas už regiono ribų reklamuoti vietinius produktus;

— kliūtys dėl poreikio laikytis aplinkosaugos reikalavimų;

— dvigubas izoliuotumas, t. y. faktas, kad kai kurie atokiausi regionai yra patys suskaidyti į daug salų.

3.6 Komitetas prisideda prie Komisijos susirūpinimo integruoti atokiausius regionus į Lisabonos ir Geteborgo strategiją, siekiant sukurti darbo vietas ir paskatinti ekonominę reformą bei socialinę sanglaudą ir todėl siūlo, kad jų potencialas būtų panaudotas žiniomis paremtos visuomenės srityje.

3.7 Komitetui atrodo, kad spartus turizmo sektoriaus augimas turi didelę pridėtinę vertę, padedančią didinti atokiausių regionų ūkio konkurencingumą. Tačiau šis sektorius neturi augti per greitai, nes tai sukurtų disproporciją ir turėtų pražūtingą poveikį šių regionų aplinkos tvarumui.

4. Konkretūs komentarai dėl Komisijos komunikato

4.1 Komitetas džiaugiasi faktu, kad Komisijos komunikatas atsižvelgia į daug jos savo iniciatyvos nuomonėje^(?) pateiktų rekomendacijų, bet apgailestauja, kad kitoms rekomendacijoms neskiriamas reikiamas dėmesys.

(?) OL C 221, 2002 9 17.

4.2 Komitetas pageidauja nurodyti, kad bendroji atokiausių regionų ir susijusių valstybių narių pozicija dėl būsimos sanglaudos politikos taisyklių, kurios taikomos šiems regionams, siūlo automatišką įtraukimą į buvusį 1 tikslą — dabar „konvergencijos“ tikslą, kaip geriausią būdą susitvarkyti su savo ypatinga padėtimi, tuo užtikrinant, kad su šiais regionais bus vienodai elgiamasi, ir jie gaus būtiną finansavimą savo nuolatiniams suvaržymams įveikti.

4.3 Komitetas pažymi, kad Komisija pasirinko alternatyvų pasiūlymą, suderinantį bendros sanglaudos politikos taisyklių taikymą atokiausiems regionams sukuriant specialias priemones: specifinių atokiausių regionų suvaržymų kompensavimui skirtą programą ir „platesnės kaimynystės“ veiksmų planą.

4.4 Komitetas atkreipia dėmesį, kad nėra aiškių nuorodų dėl naujo Konstitucinės sutarties projekto III-424 straipsnio ⁽⁴⁾ teisinės apimtys.

4.5 Komitetas apgailestauja, kad Komisijos atokiausiems regionams skirta strategija daugiausia ir beveik išskirtinai sutelkta į sanglaudos politiką ir beveik nėra nuostatų dėl veikimo kitose srityse.

4.6 Komitetas tikisi, kad padaryta pažanga nustatant ypatingas atokiausių regionų charakteristikas ir, atkreipiant dėmesį į tam tikros sektorių politikos neatitikimą tiems regionams, sukurs tarpšakinę strategiją, kuri atsižvelgia į jų ypatingą, anomalią padėtį Bendrijoje.

4.7 Todėl Komitetas mano, kad kitų Bendrijos politikų vaidmeniui skiriamas dėmesio stoka reiškia, kad iš esmės to negalima vadinti tikrai visapusiška, nuoseklia atokiausiems regionams skirta strategija, kaip to reikalauja Sevilijos Europos Vadovų Taryba.

⁽⁴⁾ III-424 straipsnis: Atsižvelgdama į Gvadelupos, Prancūzijos Gvianos, Martinikos, Reuniono, Azorų, Maderos ir Kanarų salų ekonominės ir socialinės struktūros padėtį, kurią sunkina jų atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos, ekonominis priklausomumas nuo keleto produktų, o šių veiksmų pastovumas ir derinys labai riboja šių regionų vystymąsi, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, priima europinius įstatymus, pagrindų įstatymus, reglamentus ir sprendimus, kuriais siekiama būtent šiems regionams nustatyti Konstitucijos, taip pat bendrų politikos kryptių taikymo sąlygas. Ji sprendžia pasikonsultavusi su Europos Parlamentu.

Pirmoje pastraipoje nurodyti aktai pirmiausia skirti tokioms sritims kaip muitų ir prekybos politika, fiskalinė politika, laisvosios zonos, žemės ūkio ir žuvininkystės politika, žaliavų ir būtinų vartojimo prekių tiekimo sąlygos, valstybės pagalbos bei paramos iš struktūrinių fondų ir pagal horizontaliąsias Sąjungos programas gavimo sąlygos.

Taryba priima pirmojoje pastraipoje nurodytus aktus atsižvelgdama į atokiausių regionų ypatumus ir ribotas galimybes ir nesumenkindama Sąjungos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendros politikos kryptių vientisumo bei darnos.

4.8 Komitetas apgailestauja dėl tokio apsirikimo, ypač dėl žemės ūkio, kad į daugumą atokiausių regionų, kuriems reikia skubiai surasti sprendimus, užduotų klausimų nepateikti atsakymai.

4.9 Komitetas taip pat apgailestauja dėl nuostatų stokes imigracijos politikos srityje, kurioje siekiama pateikti kai kuriuos atokiausius regionus nuolat kamuojamų skubių problemų sprendimus, ir ragina ateityje, kuriant imigracijos politiką, atsižvelgti į ypatingas šių regionų charakteristikas.

4.10 Komitetas išreiškia abejonę, ar atokiausiems regionams tinka ir pakanka taikyti tinkamumo bendrajai sanglaudos politikai kriterijus, žinant, kad jie turi nepakankamą bazinę infrastruktūrą ir jiems trūksta konkurencingumo sąlygų, kurios yra būtinos Lisabonos ir Geteborgo strategijoms įgyvendinti.

4.11 Komitetas atkreipia dėmesį, kad Komisijos strategija atokiausiems regionams beveik išskirtinai remiasi dviem konkrečiomis priemonėmis: programa, skirta kompensuoti konkrečius regionų patiriamus suvaržymus ir „platesnės kaimynystės“ veiksmų planu ⁽⁵⁾.

4.12 Komitetas džiaugiasi faktu, kad remiantis naujuoju Europos regioninės plėtros fondo 3 tikslu „Europos teritorinis bendradarbiavimas“ atokiausi regionai turėti teisę į finansavimą dėl pasienio ir tarptautinio bendradarbiavimo, nes tai yra būtina, kad jie galėtų bendrauti su savo atitinkamais kaimynais.

5. Rekomendacijos

5.1 Komitetas mano, kad atsižvelgdama į savo 2000 m. kovo mėn. pranešime padarytus įsipareigojimus, kurių buvo pareikalauta 2002 m. birželio mėn. Sevilijos Europos Vadovų Tarybos išvadose, Komisija atokiausiems regionams turi nustatyti išsamią strategiją, numatančią jai įgyvendinti būtinus išteklius. Šiuo tikslu turi būti aišku, kad Sutarties dabartinio 299 straipsnio 2 dalis (ateityje bus Konstitucijos III-424 straipsnis) yra vienintelis bendras teisinis visų atokiausiems regionams taikomų priemonių pagrindas, ar tai būtų nukrypimas nuo faktinės Sutarties, ar antrinės teisėkūros pakeitimas, ar adaptavimas.

5.2 Dėl šių priežasčių Komitetas mano, kad teisinga ir būtina pateikti daug rekomendacijų, kurios Komisiją ragintų:

⁽⁵⁾ Žr. 1 išnašą.

5.2.1 apsvaistyti atokiausių regionų tinkamumo bendrajai sanglaudos politikai kriterijų netaikymą, nes geriausias būdas leisti regionams įveikti savo nuolatinius suvaržymus tuo metu papildomai užtikrinant, kad su regionais ir toliau bus vienodai elgiamasi;

5.2.2 paskirti pakankamą finansavimą dviem konkrečioms pasiūlytomis priemonėms, kad jos galėtų patenkinti poreikius ir išspręsti visų atokiausių regionų sunkumus;

5.2.3 nedėti pastangų ar išteklių siekiant praktiškai paveikti „platesnės kaimynystės“ veiksmų planą veiksmingai glaudžiai koordinuojant tai su ES plėtros strategija ir ypač su Cotonou susitarimo, MEDA (pietų Viduržemio jūra ir Viduriniai Rytai) ir ALA (Lotynų Amerika ir Azija) programų nuostatomis ir kitomis būsimo Bendrijos programomis bei iniciatyvomis, pradėtomis su konkrečiais pasaulio regionais;

5.2.4 Apsaugoti Bendrijos bananų sektoriaus, kaip visumos, interesus įgyvendinant taisyklių, kuriomis vadovaujasi bananų PPO, pakeitimus ir nustačius tinkamai parinktą tarifą, kad būtų užtikrinta Bendrijos bananų sektoriaus ateitis, gerinti dabartinę rinkos pusiausvyrą taip, kad Bendrijos ir pasaulio rinkoje galėtų prekiauti mažiausiai išsivysčiusių šalių gamintojai ir būtų apsaugotos Bendrijos augintojų pajamos ir užimtumas;

5.2.5 atsiliepti į galutinį PPO derybų rezultatą dėl vienodos tarifų normos nustatymo, kai būtina, pasiūlant reikiamas priemones, užtikrinančias Bendrijos bananų sektoriaus augintojų nuolatinio užimtumo ir pajamų garantijas. Jas gali sudaryti vidaus paramos mechanizmus pagerinančios priemonės;

5.2.6 iš dalies keičiant „Posei“ žemės ūkio programas, užtikrinti, kad būtų visiškai panaudotas jų potencialas. Iki šiol to nebuvo, nes iš esmės kai kurios priemonės yra visiškai naujos. Kad būtų galima pasiekti nustatytus tikslus, reikia paisyti programoms nustatytų ribų, paskiriant pakankamą finansavimą;

5.2.7 atsiliepti į konkrečius atokiausių regionų poreikius dėl kaimo plėtros politikos ne tik panaikinant nuostatas, kurios apriboja ar neleidžia pasinaudoti struktūriniu pagalba; kompensuojant ūkininkams padidėjusius kaštus, nustatant pagalbos lygius, atitinkančius šių regionų poreikius, ir padidinant Bendrijos aprėptį įvedus šių ir kitų sričių paramos priemones: konkrečios gamybos sistemos, atitinkamų įrengimų naudojimas, žemės ūkio draudimo sistemos, asociacijų ir su žalingais organizmais kovojančių programų steigimo skatinimas;

5.2.8 patvirtinti naujas priemones siekiant padidinti tokių žemės ūkio produktų kaip pomidorai, vaisiai, augalai ir gėlės konkurencingumą, nes jie turi konkuruoti tose pačiose rinkose

su panašiais produktais iš kitų valstybių, su kuriomis ES turi pasirašiusi asociacijos susitarimus, pvz., Marokas, arba kurios turi preferencines sistemas, pvz., Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalys;

5.2.9 imtis būtinų priemonių siekiant užtikrinti, kad visi atokiausi regionai ir toliau turėtų naudoti iš dabartinio finansavimo ir pagalbos lygio tiek iš būsimo Kaimo plėtros fondo, tiek iš būsimo Europos žvejybos fondo;

5.2.10 stiprinti Europos socialinio fondo vaidmenį atokiausiuose regionuose, atsižvelgiant į nedarbo lygio sumažinimą, kuris daugumoje šių regionų ypač didelis, ir užtikrinti, kad šių regionų žmonės turėtų tokias pačias galimybes kaip kiti ES piliečiai;

5.2.11 remti tų ekonominių ir socialinių tarybų, kurios apskritai veiksmingiau perduos ekonominių ir socialinių tarpininkų bei pilietinės visuomenės organizacijų nuomones, sukūrimą ar tam tikrais atvejais vienijimąsi;

5.2.12 peržiūrėti pasiūlymus dėl valstybinės pagalbos ir, atsižvelgiant į Konstitucinės sutarties projekto nuostatas, tęsti ir paspartinti atokiausių regionų specialų režimą dėl valstybės pagalbos žemės ūkio ir žuvininkystės sektoriuose bei krovinių gabenimo sektoriuje;

5.2.13 įvesti atitinkamas priemones siekiant užtikrinti, kad visos bendrosios regionų plėtrai įtaką darančios transporto politikos priemonės numatytų tinkamą atokiausių regionų aprūpinimą, kad Bendrijos teisėkūra dėl viešųjų paslaugų išipareigojimų atsižvelgtų į specialias šių regionų charakteristikas, kad kokybę ir kainas būtų galima užtikrinti atsižvelgiant į regionų gyventojų poreikius;

5.2.14 pagerinti atokiausių regionų jūros ir oro transporto sektorių konkurencijos sistemą, ypač nuo „dvigubo izoliuotumo“ nukentėjusiuose regionuose;

5.2.15 praktiškai įgyvendinti konkrečias, Komisijos pasiūlyme dėl septintosios branduolinių tyrimų ir mokymo veiklos pagrindų programos numatytas, gaires atokiausiems regionams, siekiant palengvinti jų dalyvavimą Bendrijos mokslo tiriamųjų darbų iniciatyvose klimatologijos, vulkanologijos, okeanografijos, biologinės įvairovės, gamtinės rizikos ir kitose srityse;

5.2.16 liberalizuojant vidaus dujų ir elektros rinkas atsižvelgti į specifinę atokiausių regionų padėtį, kad šių regionų vartotojai nenukentėtų dėl tiekimo nereguliarumo, paslaugų kokybės ir kainų, o tai reiškia lankstesnę požiūrį nustatant viešųjų paslaugų išipareigojimus ir valstybės pagalbą;

5.2.17 skubiai priimti tvarią plėtrą atokiausiuose regionuose užtikrinančias priemones, ypač biologinės įvairovės apsaugos, *Natura 2000* tinklo ir atliekų valdymo srityse;

5.2.18 siekiant užtikrinti, kad atokiausių regionų neaplenktų bendros rinkos nauda, nustatant konkrečius mechanizmus ir procedūras regionams, turėti lakią vaizduotę, pvz., skatinti atsinaujinančios energijos naudojimą ir prieigą prie plačiajuosčių tinklų;

5.2.19 užtikrinti, kad atokiausi regionai ir toliau naudotųsi ypatinga mokesčių tvarka, nes ji būtina ekonominei plėtrai;

5.2.20 siekiant veiksmingesnių, suderinamų ir nuoseklių susitarimų, numatyti aktyvų atokiausių regionų dalyvavimą derybose dėl ES ir Afrikos, Karibų baseino ir Ramiojo vandenyno šalių ekonominės partnerystės susitarimų (EPA), palengvinančių nuolatinio kanalo sukūrimą dėl besitęsiančio dialogo su regioninėmis — ir/arba nacionalinėmis — valdžios institucijomis ir regioniniais organais, su kuriais ES veda derybas dėl EPA.

2005 m. liepos 13 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkė
Anne-Marie SIGMUND

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonės projektas dėl Pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl patekimo į uosto paslaugų rinką

COM(2004) 654 final — 2004/0240 (COD)

(2005/C 294/06)

2004 m. gruodžio 2 d. Europos Sąjungos Taryba, remdamasi Europos bendrijos steigimo sutarties 80 straipsnio 2 dalimi, nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl pasiūlymo priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl patekimo į uosto paslaugų rinką

Transporto, energijos, infrastruktūros ir informacinės visuomenės skyrius, kuriam buvo pavesta paruošti komiteto darbus šiuo klausimu, 2005 m. gegužės 19 d. parengė savo nuomonę (pranešėjas — p. **Retureauu**).

2005 m. liepos 13-14 d. 419-osios plenarinės sesijos metu (liepos 13 d. posėdis) Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas 91 nariui balsavus „už“, 49 — „prieš“ ir 17 narių susilaikius priėmė šią nuomonę.

1. Įžanga

1.1 Po 1997 m. Žaliosios knygos dėl jūrų uostų ir infrastruktūrų Komisija savo pirmajame direktyvos projekte dėl patekimo į uostų rinką 2001 m., kai Baltoji knyga dėl bendros transporto politikos dar tik buvo rengiama, priminė, kad pagrindinės „uostų paketo“ temos buvo šios:

— jūrų transporto integracija į RTE-T,

— uosto paslaugų prieinamumo reglamentavimas,

— jūrų uostų ir uostų infrastruktūrų valstybinis finansavimas.

1.2 Be to, „uostų paketo“ temos buvo išplėtos pirmojo direktyvos projekto dėl antrosios pagrindinės patekimo į rinką temos įžangoje ⁽¹⁾, jį Parlamentas galiausiai atmetė trečiojo svarstymo metu.

1.3 Komisija, naudodamasi savo, kaip vienintelės iniciatyvos galią turinčios institucijos, prerogatyva, prie tos pačios temos sugrįžta pateikdama naują direktyvos dėl patekimo į uosto paslaugų rinką ⁽²⁾ pasiūlymą atsižvelgiant į EBS, kadangi mano, jog jos teisė ir pareiga yra išleisti teisės aktą šioje srityje.

1.4 Ji tvirtina *in limine*, kad 2001 m. jos pradiniame pranešime apibrėžta filosofija, principai ir tikslai yra nepakitę, tačiau buvo atsižvelgta į kai kuriuos pasiūlytus pakeitimus, kadangi jie papildo pradinį pasiūlymą.

⁽¹⁾ COM(2001) 35 final

⁽²⁾ COM(2004) 654 final, 2004 m. spalio 13 d.